

CONSILIUL PENTRU PREVENIREA ȘI ELIMINAREA DISCRIMINĂRII ȘI ASIGURAREA EGALITĂȚII

СОВЕТ ПО ПРЕДУПРЕЖДЕНИЮ И ЛИКВИДАЦИИ ДИСКРИМИНАЦИИ И ОБЕСПЕЧЕНИЮ РАВЕНСТВА
COUNCIL ON THE PREVENTION AND ELIMINATION OF DISCRIMINATION AND ENSURING EQUALITY

Adresa: Republica Moldova, Chișinău, MD-2004
bd. Ștefan cel Mare și Sfânt nr.180, bir. 405
tel.: +373 (0) 22 21-28-17

Адрес: Республика Молдова, Кишинёв, MD-2004
бул. Стефан чел Марэ, 180, каб. 405
тел.: +373 (0) 22 21-28-17

DECIZIE din 21 august 2018 cauza nr. 17/18

Membrii Consiliului participanți la ședința de deliberare:

Ian FELDMAN – președinte
Svetlana DOLTU – membră
Andrei BRIGHIDIN – membru
Victorina LUCA – membră

au examinat, în ședință închisă, susținerile scrise și verbale ale
petiționarei: XXXXXX, reprezentată de avocata Arina Țurcanu
reclamaților: ZZZZ, ZZZZ și ZZZZ, angajați ai Inspectoratului de Poliție Ciocana și,
au deliberat, în ședință închisă, cu privire la următoarele.

I. Obiectul plângerii

Discriminare pe criteriu de gen în acces la justiție și protecție egală din partea legii.

II. Admisibilitatea obiectului plângerii

Plângerea corespunde cerințelor art. 13 din Legea nr. 121 cu privire la asigurarea egalității din 25.05.2012 și nu ridică excepțiile de inadmisibilitate prevăzute de pct. 42 din Legea nr. 298 din 21.12.2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității.

III. Susținerile părților

Alegațiile petiționarei

- 3.1 Petiționara declară că în 2012 a divorțat de fostul soț, continuând să locuiască în aceeași casă. Petiționara notează că după desfacerea căsătoriei fostul soț o alunga din casă, invocând că aceasta îi aparține cu drept exclusiv de proprietate. În anul 2016 petiționara a depus cerere de partajare a averii, însă fostul soț tergiversează acest proces. Prin urmare, bunul este în folosință, posesie și dispoziție comună. Petiționara declară că fostul soț, abuziv a ocupat mai multe odăi și nu îi permite acesteia să le folosească, fiind amenințată cu moarte dacă va intra în aceste odăi. Petiționara susține că a solicitat protecție din partea poliției de nenumărate ori, care însă nu a intervenit corespunzător pentru a stopa presiunile și violența la care era supusă de către acesta.
- 3.2 Petiționara susține că poliția nu a acționat corespunzător în vederea impunerii de a fi respectate ordonanțele de protecție. Astfel, petiționara notează că la data de 22.09.2017 pe motiv de violență în familie a fost emisă o ordonanță de protecție pe numele ei. Prin această ordonanță fostul soț a fost recunoscut agresor și obligat să părăsească locuința comună. Din data emiterii ordonanței de protecție 22.09.2017 și până la data de 26.09.2017, agresorul nu a părăsit domiciliul. Pe acest fapt, a fost sesizat Inspectoratul de Poliție Ciocana, însă poliția nu a intervenit, iar agresorul continua să locuiască în locuința comună. Forțată de circumstanțe, petiționara a fost nevoită să părăsească domiciliul,

adresându-se unui Centru destinat victimelor violenței în familie.

- 3.3 De asemenea, petiționara menționează că, la data de 19.12.2017 a fost emisă o nouă ordonanță de protecție prin care agresorul a fost obligat să părăsească temporar locuința, să stea departe de locul aflării victimei la o distanță de minim 200 m, să nu interacționeze în nici un mod cu victima. Totodată, agresorului i s-a interzis să dispună unilateral de bunul comun și obligația de a nu împiedica posesia și folosința imobilului de către petiționară. Petiționara relatează că la data de 21.12.2017, agresorul a eliberat procură cetățeanului YYYYYY prin care i-a oferit acestuia dreptul de acces liber în bunul imobil comun al foștilor soți.
- 3.4 Astfel, la data de 26.12.2017 petiționara a depistat în domiciliul său o persoană străină care a refuzat să se prezinte. Pe acest fapt a solicitat intervenția poliției. La sosirea poliției, persoana respectivă s-a identificat și a prezentat procura prin care fostul soț i-a permis să locuiască în imobil. Angajații poliției au refuzat înregistrarea plângerii petiționarei privind violarea de domiciliu și au preîntâmpinat-o că dacă se mai adresează la poliție îi va fi întocmit un proces-verbal contravențional pentru apel fals. De asemenea, petiționara susține că angajații poliției i-au solicitat să prezinte un certificat care să confirme că nu se află la evidența medicului psihiatru.
- 3.5 Petiționara susține că prin cumulul acestor acțiuni a fost discriminată pe criteriu de gen în acces la protecție egală din partea legii.

Susținerile dlui ZZZZ

- 3.6 În cadrul ședinței de audieri reclamantul a confirmat existența conflictului dintre foștii soți, cauzat de litigiul de partajare a averii. Cât privește alegațiile petiționarei referitoare la inacțiunile acestuia pe marginea plângerii privind violarea domiciliului, confirmă că petiționara, la data de 27 decembrie 2017, a depus o plângere la poliție pe marginea incidentului descris. Reclamantul neagă că nu ar fi întreprins nici o acțiune în acest sens, precizând că, la data de 27 decembrie 2017, fiica petiționarei a depus o petiție în care a indicat că acțiunile mamei de evacuare a dlui YYYY sunt ilegale, deoarece aceasta este ruda lor și ea îi permite să domicilieze acolo. În atare circumstanțe precăutarea în continuare a materialului nu era necesară.

Susținerile dlui ZZZZ

- 3.7 Reclamantul susține că Inspectoratul de Poliție Ciocana de fiecare dată când a fost citat în instanța de judecată la examinarea posibilității emiterii ordonanței de protecție s-a prezentat și a susținut poziția petiționarei. Cât privește ordonanța din 19 decembrie 2017 a fost examinată fără prezența poliției care nu a fost citată legal. Ordonanța de protecție emisă de către Judecătoria la 19 decembrie 2017 a fost expediată pe adresa IP Ciocana la data de 26 decembrie 2017, ora 14.49. În aceiași zi a și fost adusă la cunoștința agresorului care a părăsit domiciliul.

Susținerile dlui ZZZZ

- 3.8 Reclamantul notează că la 21 septembrie 2017 a fost depusă cerere cu privire la emiterea ordonaței de protecție. În instanța de judecată acesta a susținut cererea petiționarei de emiterie a ordonaței. La data de 22 septembrie 2017 a fost emisă ordonanța de protecție. Ordonanța nu a fost adusă imediat la cunoștință agresorului, deoarece el nu era în țară. Pe data de 26 septembrie 2017, petiționara a venit la Inspectorat și a comunicat că în seara de 25 septembrie 2017, fostul soț a revenit acasă. Reclamantul susține că, imediat de față cu petiționara, a fost contactat fostul ei soț și informat despre necesitatea de a se prezenta la Inspectorat. Peste jumătate de oră acesta s-a prezentat. I-a fost adusă la cunoștință ordonața de protecție și acesta a eliberat domiciliul. Reclamantul susține că timp de 30 de zile agresorul nu a fost la domiciliu și nu s-a încălcat ordonanța de protecție. De

asemenea, notează că pînă la expirarea celor 30 de zile, petiționara a depus o nouă cerere de emitere a ordonanței de protecție. Reclamatul menționează că și pe această cerere a susținut-o și specifică că nici această ordonanță nu a fost încălcată.

IV. Dreptul național și internațional relevant

- 4.1 **Constituția Republicii Moldova la art. 16 alin. (2)** prevede că toți cetățenii Republicii Moldova sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără deosebire de rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie, apartenență politică, avere sau de origine socială; **art. 26 alin. (1)** dreptul la apărare este garantat; **alin. (2)** fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.
- 4.2 **Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012 la art. 1 alin. (1)** stabilește că scopul prezentei legi este prevenirea și combaterea discriminării, precum și asigurarea egalității tuturor persoanelor aflate pe teritoriul Republicii Moldova în sferele politică, economică, socială, culturală și alte sfere ale vieții, fără deosebire de rasă, culoare, naționalitate, origine etnică, limbă, religie sau convingeri, sex, vârstă, dizabilitate, opinie, apartenență politică sau orice alt criteriu similar; **art. 2** oferă definiția discriminării ca fiind orice deosebire, excludere, restricție ori preferință în drepturi și libertăți a persoanei sau a unui grup de persoane, precum și susținerea comportamentului discriminatoriu bazat pe criteriile reale, stipulate de prezenta lege sau pe criterii presupuse; **art. 3** stabilește că subiecți în domeniul discriminării sunt persoanele fizice și juridice din domeniul public și privat; **art. 4** formele grave ale discriminării: **lit. a)** promovarea sau practicarea discriminării de către autoritățile publice; **lit. e)** discriminarea săvârșită de două sau mai multe persoane; **art. 8** interzice orice formă de discriminare privind accesul persoanelor la servicii și bunurile disponibile publicului, indicând o listă deschisă de bunuri și servicii.
- 4.3 **Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01.03.2007** prevede **la art. 2** noțiunea de violență în familie ca fiind acte de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral. **art. 3 alin. (1)** Subiecți ai violenței în familie sunt: agresorul și victima cetățeni ai Republicii Moldova, cetățeni străini și apatrizii care locuiesc pe teritoriul ei; **alin. (2)** subiecți ai violenței în familie pot fi: a) în condiția conlocuirii - persoanele aflate în relații de căsătorie, de divorț, de concubinaj, de tutelă și curatelă, rudele lor pe linie dreaptă sau colaterală, soții rudelor, alte persoane întreținute de acestea; **art. 8 alin. (6)** organele de poliție, la nivel de structură specializată: **lit. b)** asigură evidența nominală a agresorilor; **lit. e)** vizitează familiile ai căror membri sunt luați la evidență, efectuează lucrul de prevenire a comiterii repetate a actelor de violență în familie; **art. 15** alin. (1) Instanța de judecată emite, în 24 de ore de la primirea cererii, o ordonanță de protecție, prin care poate oferi asistență victimei și copiilor ei, aplicînd agresorului următoarele măsuri: a) obligarea de a părăsi temporar locuința comună ori de a sta departe de locuința victimei, fără a decide asupra modului de proprietate asupra bunurilor; b) obligarea de a sta departe de locul aflării victimei, excluzând și orice contact vizual cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; c) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima sau cu copiii acesteia, cu alte persoane dependente de ea; d) interzicerea să se apropie de anumite locuri: locul de muncă al victimei, locul de studii al copiilor, alte locuri determinate pe care persoana protejată le frecventează; **g) limitarea dispunerii unilaterale de bunurile comune**; **art. 15² alin. (1)** supravegherea executării măsurilor de protecție a victimei violenței în familie, impuse prin ordinul de restricție de urgență și prin ordonanța de protecție, este de competența poliției; **alin. (2)** Poliția informează și explică agresorului

măsurile de protecție a victimei stabilite; **alin. (3)** în cazul în care agresorul trebuie să părăsească locuința familiei, poliția trebuie să-i ceară să predea imediat toate cheile de la locuință, care sunt ulterior transmise victimei sau sânt preluate spre păstrare provizorie la organul de poliție. Părăsind locuința, agresorul poate lua, sub supravegherea poliției, numai articole de uz personal strict necesare (haine, documente, obiecte de igienă); **alin. (4)** dacă agresorul refuză să părăsească benevol locuința, organul de poliție are dreptul să întreprindă măsurile care se impun, în condițiile legii, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale; **alin. (5)** în perioada de acțiune a măsurilor de protecție a victimei, organul de poliție va asigura efectuarea vizitelor inopinate la locuința victimei, precum și intervenția imediată la orice comunicare despre nerespectarea sau tentativa de încălcare a măsurilor de protecție de către agresor; **alin. (6)** refuzul sau eschivarea agresorului de la executarea cerințelor ordinului de restricție de urgență/ordonanței de protecție atrage răspundere conform legii.

- 4.4 **Legea cu privire la asigurarea egalității de șanse între femei și bărbați nr. 5 din 09.02.2006, la art. 2** prevede că egalitate între femei și bărbați presupune o egalitate în drepturi, șanse egale în exercitarea drepturilor, participare egală în toate sferele vieții, tratare egală a femeilor și bărbaților; **art. 5 alin. (1)** în Republica Moldova, femeile și bărbații beneficiază de drepturi și libertăți egale, fiindu-le garantate și șanse egale pentru exercitarea lor.
- 4.5 **Codul penal al Republicii Moldova nr. 985 din 18.04.2001 la art. 320¹** indică că neexecutarea intenționată sau eschivarea de la executarea măsurilor stabilite de instanța de judecată în ordonanța de protecție a victimei violenței în familie se pedepsește cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 160 la 200 de ore sau cu închisoare de până la 3 ani.
- 4.6 **Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților fundamentale la art. 3** stabilește că nimeni nu poate fi supus torturii, nici pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante; **art. 14** exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta Convenție trebuie să fie asigurată fără nicio deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.
- 4.7 **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Eremia și alții vs. Republica Moldova (cererea nr. 3564/11) din 28.05.2013**, depusă de o mamă și ale ei 2 fiice pe faptul că instanțele naționale, poliția și procuratura au eșuat să o apere împotriva violenței din partea soțului, colaborator de poliție. CEDO a găsit violarea art. 3 (interdicția torturii și tratamentului inuman și degradant) pentru că autoritățile au știut despre actele de violență continuă dar au eșuat să ofere măsuri de protecție; violarea art. 8 (respect pentru viața privată și de familie) pentru că nu au fost întreprinse măsuri pentru prevenirea violenței, deși cererile victimelor în această privință au fost depuse; violarea art. 14 (interdicția discriminării) luată împreună cu art. 3 pentru că inacțiunile autorităților au fost întemeiate pe prejudecăți față de femei victime a violenței în familie.
- 4.8 **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza Mudric vs. Republica Moldova (cererea nr. 74839/10) din 16.07.2013**, unde agresorul familial cu tulburări psihice a fost lăsat de autorități să acționeze cu impunitate, ignorând cererile victimei de ai fi oferită protecție egală în fața legii.
- 4.9 **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza N.A. vs. Republica Moldova din 24.09.2013**, unde reclamanta s-a plâns pe faptul că organele de drept iau refuzat protecție împotriva violenței în familie pe motiv că leziunile ei erau neînsemnate. CEDO a găsit violarea art. 3 (interdicția torturii și tratamentului inuman și degradant) și art. 8 (respect pentru viața privată) indicând că autoritățile datorează protecție victimei indiferent de gravitatea leziunilor corporale, pentru că violența în familie poate avea diverse forme, nu doar fizică.

- 4.10 **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza E.S. vs. Republica Moldova (cererea nr. 8227/04) din 15.09.2009**, se referă la plângerea reclamantei că nu i-a fost oferită protecție împotriva violenței în familie, când instanțe naționale i-au refuzat eliberarea ordonanței de protecție care să oblige agresorul familial, fostul soț, să părăsească casa comună. Instanțele naționale au decis că dreptul la proprietate a agresorului familial, prevalează asupra dreptului victimei de a nu fi supusă maltratării și că ea ar trebui întâi să dea la divorț pentru a putea cere evacuarea lui. CEDO a găsit că Slovacia a eșuat să ofere protecție efectivă și imediată reclamantei împotriva violenței din partea fostului soț, contrar obligațiilor de diligență impuse de art. 3 (interdicția torturii, tratamentului inuman și degradant) și art. 8 (respect pentru viața privată și de familie) din Convenție. CEDO a subliniat că ținând cont de natura și sistematicitatea violenței asupra reclamantei, statul urma să ofere măsuri de protecție imediate, nu peste un an sau doi când ar fi intrat în vigoare hotărârea judecătorească de divorț ce i-ar permite să ceară evacuarea agresorului.
- 4.11 **Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, cauza E.M. vs. Republica Moldova (cererea nr. 43994/05) din 30.10.2012**, pornită la plângerea unei doamne care invocă lipsa de protecție din partea instanțelor judecătorești care i-au refuzat protecție împotriva violenței în familie pentru că faptele nu erau probate. Reclamanta fiind bătută în prezența copilului de 1.5 ani, CEDO a găsit violarea art. 3 (interdicția torturii și a tratamentului inuman și degradant) indicând că felul în care s-a efectuat investigarea plângerilor despre violența în familie, nu i-a lăsat nici o șansă reclamantei de a obține protecție împotriva agresorului. Probele prezentate care indicau asupra unui dubiu rezonabil că violența mai probabil că avut loc decât ca nu avut loc, erau respinse de instanțele naționale.

V. În concluzie, Consiliul reține următoarele

- 5.1 Din materialele dosarului, Consiliul stabilește că urmează să se pronunțe asupra presupusei fapte de discriminare directă pe criteriu de gen în acces la justiție și protecție egală din partea legii.
- 5.2 Consiliul reamintește că atât legislația națională (art. 15 alin. 1 și art. 19 din Legea nr. 121 cu privire la asigurarea egalității), cât și practica Curții Europene a Drepturilor Omului (printre multe altele, a se vedea cauza D. H. și alții v. Republica Cehă par. 82-84, par.177, cauza Chassagnou și alții v. Franța par. 91-92, Timishev v. Rusia par.57) prevede o regulă specială referitor la sarcina probei în litigiile privind discriminarea, și anume: sarcina probei trece la reclamat atunci când petiționarul prezintă dovezi din care se poate prezuma că a existat un tratament discriminatoriu. Reieșind din alegațiile expuse în plângere, pentru a institui o prezumție a discriminării petiționara urma să prezinte fapte care ar arăta existența cumulativă a următoarelor elemente:
- a) tratamentul mai puțin favorabil (excludere, deosebire, etc.) în exercitarea unui drept
  - b) aplicat în comparație cu o altă persoană (un grup de persoane)
  - c) cu care petiționara se află în situație analogică
  - d) în baza unui criteriu protejat.
- 5.3 Analizând materialele dosarului, Consiliul stabilește că prezumția discriminării a fost instituită. Consiliul reține că din anul 2016 petiționara a depus nenumărate plângeri, însă prima ordonanță de protecție a fost emisă în septembrie 2017. De asemenea, Consiliul reține că această măsură de protecție a fost instituită **doar după ce petiționara a apelat la serviciile unui avocat**. Aceste fapte permit Consiliului să prezume că poliția, până la intervenția avocatei, nu a întreprins nici o acțiune pentru a proteja victima violenței.
- 5.4 În conformitate cu art. 15 alin. (1) din Legea nr. 121 cu privire la asigurarea egalității din 25.05.2012, sarcina de a proba că faptele în cauză nu constituie discriminare revine

persoanei sau instituțiilor despre care se presupune că a comis fapta discriminatorie. Consiliul urmează să aprecieze existența sau lipsa unei justificări obiective și rezonabile a tratamentul deplâns.

- 5.5 Din alegațiile petiționarei se presupune că domnii ZZZZ, angajați ai Inspectoratului de Poliție Ciocana, sunt persoanele care au comis fapta discriminatorie.
- 5.6 Reclamații au susținut că au acționat în mod corespunzător pentru a asigura protecția petiționarei împotriva violenței în familie și au notat că au monitorizat respectarea ordonanțelor de protecție și au menționat că nici una dintre cele trei ordonanțe emise nu a fost încălcată de către agresor. În cadrul ședinței de audieri, reclamații și-au justificat inacțiunile referitor la plângerile depuse de către petiționară, susținând că conflictul dintre foștii soți este legat de partajul averii, iar soluționarea acestuia ține de competența instanței de judecată.
- 5.7 Consiliul, examinând materialele dosarului, stabilește că pe motivul încălcării ordonanțelor de protecție au fost emise două ordonanțe privind începerea urmăririi penale. Consiliul reține că cauzele penale au fost intentate la cererea petiționarei. Consiliul constată că responsabilii de executarea și monitorizarea respectării ordonanțelor de protecție (ZZZZ) nu au acționat corespunzător. De asemenea, Consiliul stabilește că agresorul a fost luat la evidență abia la data de 01 decembrie 2017 și că în privința acestuia nu au fost luate acțiuni de reeducare. Or potrivit art. 8 alin. (6) din Legea cu privire la prevenirea și combaterea violenței în familie nr. 45 din 01.03.2007, poliția trebuie să ia agresorul la evidență și să efectueze acțiuni de profilaxie pentru a nu admite aplicarea repetată a violenței.
- 5.8 Consiliul este de opinia că petiționara nu a beneficiat de o protecție efectivă nici în cazul incidentului cu pătrunderea persoanei terțe în domiciliu. Consiliul atrage atenția că petiționara avea o ordonanță de protecție care interzicea agresorului, în mod expres, să dispună unilateral de bunul imobil. Agresorul nu a ținut cont de această interdicție, iar petiționara s-a pomenit în casă cu o terță persoană, care a refuzat categoric să părăsească domiciliul. Colaboratorii de poliție chemați să intervină pe acest caz nu au întreprins nici o acțiune, nici pentru evacuarea străinului din domiciliu, nici pentru tragerea la răspundere a agresorului în baza art. 320¹ Cod penal pentru încălcarea ordonatei de protecție.
- 5.9 Totodată, în cadrul ședinței de audieri s-a constatat că la solicitarea fostului soț, reclamatul ZZZZ s-a prezentat la domiciliul foștilor soți pentru a asista la discuția acestora privitor la partajarea averii. Astfel, Consiliul reține o inconsecvență în acțiunile reclamațiilor, or la solicitările petiționarei de a interveni pentru a curma acțiunile de violență ale fostului soț, aceștia își declinau competența, însă în cazul solicitării agresorului aceștia au intervenit. Consiliul califică aceste acțiuni drept intimidare a victimei violenței în familie, cu efect de a o vulnerabiliza și mai mult.
- 5.10 Referitor la alegațiile petiționarei privind solicitarea din partea reclamațiilor de a prezenta un certificat prin care să confirme deplinătatea facultăților mintale, Consiliul observă că acestea poartă un caracter declarativ. Consiliul notează că aceste afirmații nu s-au putut proba corespunzător pe parcursul examinării. Totodată, în vederea prevenirii faptelor de discriminare, Consiliul atrage atenția asupra protecției pe care o datorează organele de drept victimelor violenței în familie, indiferent de starea de sănătate a acestora. Prezența unei tulburări psihice nu justifică refuzul de a întreprinde acțiuni corespunzătoare în vederea asigurării protecției necesare victimei violenței în familie.
- 5.11 Acestea fiind stabilite, Consiliul notează că ineficacitatea cu care au intervenit colaboratorii de poliție a creat o atmosferă de toleranță pentru agresor și un imbold indirect pentru aplicarea repetată a violenței. Consiliul subliniază că atunci când se eșuează în asigurarea unui echilibru just între respectarea drepturilor suspectilor acuzați de comiterea actelor de violență în familie și asigurarea efectivă a drepturilor victimelor, se

încurajează agresorii la repetarea acțiunilor violente. Consiliul reamintește că în fiecare din cazurile examinate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului se regăsește confirmarea acestei poziții, când organele competente ale statului eșuează să ofere protecție efectivă și imediată împotriva violenței, contrar obligațiilor de diligență impuse de art. 3 (interdicția torturii, tratamentului inuman și degradant), art. 8 (respect pentru viața privată și de familie) și articolul 14 (interzicerea discriminării) din Convenția Europeană pentru apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale.

Astfel, conducându-se de prevederile art. 1, 2, 3, 8 lit. h) și art. 15 alin. (4) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25.05.2012, coroborat cu pct. 61 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității al Legii nr. 298 din 21.12.2012,

CONSILIUL DECIDE

1. Faptele constatate reprezintă discriminare directă pe criteriu de gen în acces la justiție și în asigurarea protecției egale din partea legii.
2. Decizia se remite Serviciul Protecție Internă și Anticorupție (S.P.I.A.) al Ministerului Afacerilor Interne în vederea intentării proceselor disciplinare în privința ZZZZ, angajați ai Inspectoratului de Poliție Ciocana, pe motiv că au comis în activitatea lor fapte discriminatorii.
3. O copie a prezentei decizii se remite Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pentru a întreprinde măsuri de informare și instruire pentru neadmiterea faptelor similare pe viitor.
4. Decizia se comunică părților și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md.
5. Decizia este cu drept de atac în instanța de contencios administrativ, conform prevederilor pct. 65 ale Legii nr.298 din 21.12.2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și ale Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000.

Membrii Consiliului care au votat decizia:

Ian FELDMAN – președinte

Svetlana DOLTU – membră

Andrei BRIGHIDIN – membru

Victorina LUCA – membră